Dosarul nr. 4r-1951/25
4-24118397-02-4r-10062025

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Tatiana BIVOL

D E C I Z I E
în numele Legii

12 august 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BEJAN Elena împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3956/2024 din 05 mai 2025, în cauza contravențională intentată la contestația înaintată de BEJAN Elena, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024, adoptate în privința lui **BEJAN Elena** în temeiul art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 18.10.2024 până la 05.05.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 10.06.2025 până la 12.08.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data 01 octombrie 2024, agentul constatator CEMURTAN Serghei, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 prin care BEJAN Elena a fost sancționată cu amendă în mărime de 24 unități convenționale (1 200 lei) și 6 puncte de penalizare, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, 19 septembrie 2024, în intervalul orelor 06:30-07:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, fiind la volanul automobilului de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, a început de a schimba direcția de deplasare, astfel a comis ciocnirea vehiculului marca „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** parcat de către CUȘNIR Stela, deteriorându-l considerabil.

Astfel, la 10 octombrie 2024, BEJAN Elena, a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator, o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională din 01 octombrie 2024, solicitând admiterea

contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii sub formă de amendă, cu încetarea procesului contravențional în privința sa din motivul lipsei faptului contravenției.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3956/2024 din 05 mai 2025,* a fost respinsă contestația înaintată de către avocatul BOTNARI Veaceslav în apărarea drepturilor și intereselor lui BEJAN Elena, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024, prin care BEJAN Elena a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale (1 200 lei) și 6 puncte de penalizare, ca fiind neîntemeiată.

A fost menținut fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024 prin care BEJAN Elena a fost sancționată cu amendă în mărime de 24 (douăzeci și patru) unități convenționale (1 200 (una mie două sute) lei) și 6 (șase) puncte de penalizare, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BEJAN Elena a declarat recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3956/2024 din 05 mai 2025, cu trimiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet de judecată.*

În motivarea recursului se invocă faptul că prima instanță nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, în special aspectele privind modul de obținere, prelucrare și utilizare a înregistrărilor video prezentate ca probe. Se susține că aceste probe nu ar fi fost verificate sub aspectul legalității prelucrării datelor cu caracter personal și al respectării prevederilor Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

De asemenea, recurentul consideră că circumstanțele reținute de instanță nu au fost confirmate prin probe veridice și suficiente, iar înregistrările video prezentate ar ridica dubii privind legalitatea obținerii și autenticitatea acestora, în lipsa unor informații privind operatorul de date cu caracter personal și gestionarea sistemului de supraveghere video.

Totodată, se menționează că concluziile primei instanțe ar fi contrare circumstanțelor cauzei și normelor legale aplicabile, întrucât nu au fost analizate condițiile de colectare, stocare și utilizare a datelor obținute prin supraveghere video.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, *în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.*

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

În acest sens, Colegiul penal, având în vedere modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură

penală și a Codului contravențional)”, în vigoare din 22.08.2023, precum și prevederile art.447 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, aplicabile corespunzător, a dispus examinarea recursului în procedură scrisă, în lipsa părților, cu asigurarea dreptului acestora de a prezenta referințe, obiecții sau alte demersuri procesuale.

Astfel, părțile au fost legal înștiințate despre data, ora și locul examinării recursului, fiindu-le comunicat dreptul de a depune, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe asupra cererii de recurs, completări sau alte cereri, cu cel puțin o zi înainte de data examinării cauzei.

Întrucât părțile au fost informate în mod corespunzător despre drepturile lor procesuale și posibilitatea de a-și expune poziția în scris, Colegiul penal a examinat cauza contravențională în lipsa acestora, în conformitate cu procedura prevăzută de lege.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BEJAN Elena împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3956/2024 din 05 mai 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește*

fapta îşi dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod uşuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârşeşte cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârşită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârşită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, *la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare.*

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfăşurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, la 01 octombrie 2024, agentul constatator CEMURTAN Serghei, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 prin care BEJAN Elena a fost sancționată cu amendă în mărime de 24 unități convenționale (1 200 lei) și 6 puncte de penalizare, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, 19 septembrie 2024, în intervalul orelor 06:30-07:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, fiind la volanul automobilului de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, a început de a schimba direcția de deplasare, astfel a comis ciocnirea vehiculului marca „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** parcat de către CUȘNIR Stela, deteriorându-l considerabil.

Consecutiv, se atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 a fost întocmit în prezența contravenientei BEJAN Elena, fapt consemnat și certificat prin semnătura acesteia.

La 10 octombrie 2024, BEJAN Elena, a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator, o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională din 01 octombrie 2024, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii sub formă de amendă, cu încetarea procesului contravențional în privința sa din motivul lipsei faptului contravenției.

Drept consecință prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3956/2024 din 05 mai 2025, a fost respinsă contestația înaintată de către avocatul BOTNARI Veaceslav în apărarea drepturilor și intereselor lui BEJAN Elena, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024, ca fiind neîntemeiată.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.* Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

9. *Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie*, instanța de recurs, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024, constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Actul cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Potrivit legii, procesul-verbal trebuie redactat „*ad validitatem",* respectând rigorile de fond și formă pentru a produce efectele juridice corespunzătoare. În speță, agentul constatator a înscris: data și ora întocmirii, locul, calitatea, numele și prenumele său, autoritatea pe care o reprezintă, numele, prenumele, domiciliul și datele de identificare ale

contravenientului, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii, circumstanțele relevante, evaluarea pagubelor, încadrarea juridică și indiciile elementelor constitutive, precum și mențiunile privind drepturile și obligațiile contravenientului și modalitatea de plată a amenzii. De asemenea, procesul-verbal a fost semnat de agentul constatator și de contravenient, în prezența acestuia.

Instanța de recurs reține că procesul-verbal întocmit de un organ al statului beneficiază de prezumția de autenticitate, veridicitate și legalitate, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Salabiaku vs. Franța, 1988; Telfner vs. Austria, 2001*). Prezumțiile astfel instituite sunt compatibile cu Convenția Europeană, în măsura în care nu depășesc limitele rezonabile și nu afectează dreptul la apărare.

Prin urmare, procesul-verbal contestat a fost întocmit în conformitate cu art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional, cuprinde descrierea faptei contravenționale în mod suficient de precis pentru a permite contravenientului să își exercite drepturile, nu prezintă lipsuri care să genereze nulitatea absolută conform art.445 Cod contravențional, a fost semnat de contravenient, fiind aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale prevăzute de Codul contravențional.

Astfel, procesul-verbal reflectă cu acuratețe circumstanțele cauzei, locul și momentul comiterii faptei, încadrarea juridică și elementele constitutive ale contravenției. În aceste condiții, nu există temeiuri pentru declararea nulității actului și valoarea sa probatorie rămâne deplină, fiind garantată de lege și susținută de prezumțiile de legalitate și veridicitate.

Colegiul penal respinge, în consecință, argumentul recurentului privind nulitatea procesului-verbal, constatând că actul procesual este valabil și îndeplinește toate exigențele legale.

10. *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare contestate,* Colegiul penal reține că forța probantă a actelor întocmite de agentul constatator în cauzele contravenționale este apreciată în conformitate cu principiul liberei aprecieri a probelor, instanța având obligația de a examina ansamblul probator în vederea asigurării caracterului echitabil al procedurii în ansamblu, inclusiv sub aspectul administrării și evaluării probelor (cauza *Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999*).

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 și decizia de sancționare din 01 octombrie 2024 nu sunt afectate de vicii de legalitate, acestea constituie mijloace de probă valabile, iar valoarea lor probatorie nu poate fi exclusă. Totodată, la examinarea cauzei, instanța de recurs nu a constatat că datele consemnate de agentul constatator în actele contestate ar fi fost obținute prin metode, mijloace sau încălcări prevăzute expres de art.425 alin.(6) Cod contravențional.

Referitor la existența faptei contravenționale imputate, în urma examinării materialelor cauzei contravenționale, Colegiul penal ajunge la concluzia că aceasta a fost stabilită în mod corespunzător, iar vinovăția lui BEJAN Elena este demonstrată prin cumulul probelor administrate.

Astfel, s-a constatat că, la data de 19 septembrie 2024, în intervalul orelor 06:30–07:30, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, conducând automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, BEJAN Elena a început efectuarea unei schimbări a

direcției de deplasare, în urma căreia a avut loc ciocnirea cu automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** parcat de către CUȘNIR Stela, cauzând deteriorarea considerabilă a acestuia.

Prin urmare, acțiunile lui BEJAN Elena întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, normă care sancționează - *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor,* iar vinovăția sa în săvârșirea faptei ilicite imputate este dovedită indubitabil prin următoarele probe, care au fost cercetate după cum urmează:

- ***Informație R-2 nr. 15157 din 23 septembrie 2024***, potrivit căruia în mun. Chișinău, str. *****, a avut loc un accident rutier soldat cu pagube materiale (f.d. 13);
- ***Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024***, potrivit căruia a fost constatată și calificată contravenția comisă de BEJAN Elena în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional (f.d. 1214-15);
- ***Cererea cet. Stela CUȘNIR*** (f.d. 12/1);
- ***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.09.2024 cu planșa fotografică*** (f.d. 17-20);
- ***Proces verbal de audiere a victimei Stela CUȘNIR din 23.09.2024*** (f.d. 21-22);
- ***Procesul-verbal privind audierea persoanei bănuite în comiterea contravenției, BEJAN Elena din 01 octombrie 2024***, (f.d. 23-25);
- ***Proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 23.09.2024 ,*** (f.d. 27-28);
- ***Proces verbal de examinare și vizualizare a obiectului din 30.09.2024,*** (f.d. 29-32);

Analizând cumulul probelor administrate, Colegiul penal constată că fapta lui BEJAN Elena a fost corect și temeinic calificată de agentul constatator în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, iar vinovăția acesteia este pe deplin demonstrată prin probele cercetate în cauză.

Faptul că BEJAN Elena nu recunoaște vinovăția nu poate determina, prin sine, concluzia privind inexistența faptei contravenționale, or poziția acesteia reprezintă un mijloc de apărare și nu este susținută prin probe obiective care să răstoarne constatările agentului constatator și concluziile instanței de fond.

Cu referire la argumentele recurentei potrivit cărora agentul constatator ar fi stabilit o situație de fapt contrară realității, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Astfel, din materialele cauzei, în special din coroborarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu înregistrarea video anexată la dosar, rezultă că locul producerii accidentului rutier a fost stabilit ca fiind mun. Chișinău, str. *****, iar circumstanțele reflectate în actele întocmite de agentul constatator corespund situației de fapt constatate.

Înregistrarea video administrată în cauză confirmă împrejurările relevante ale producerii evenimentului rutier și coroborează celelalte probe existente la dosar, neexistând motive obiective pentru a pune la îndoială autenticitatea și pertinența acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal constată că agentul constatator, în mod corect, a stabilit vinovăția lui BEJAN Elena în producerea accidentului rutier și în săvârșirea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Analizând conduita lui BEJAN Elena, instanța de recurs reține că aceasta a încălcat mai multe prevederi ale Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume: pct.39 subpct.(1), pct.45 subpct.(1).

În mod particular, pct.39 subpct.(1), RCR prevede că *înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță şi nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic. În cazul în care conducătorul are intenția de a preselecta banda, el trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care circulă în aceeaşi direcție pe această bandă.* În speța de față, se constată că BEJAN Elena, înainte de efectuarea manevrei de schimbare a direcției de deplasare, nu s-a asigurat în mod corespunzător că aceasta poate fi realizată în condiții de siguranță, fapt ce a determinat contactul cu un alt vehicul și producerea unor deteriorări materiale.

Or, obligația conducătorului auto de a se asigura anterior efectuării oricărei manevre reprezintă o cerință esențială a regulilor de circulație rutieră, menită să prevină producerea unor situații periculoase pentru ceilalți participanți la trafic. Nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea conducătorului auto în cazul în care manevra efectuată generează consecințe prejudiciabile.

Totodată, potrivit pct.45 subpct.(1) din Regulamentul circulației rutiere, *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.*

În cazul dedus judecății, acțiunile lui BEJAN Elena denotă faptul că aceasta nu a manifestat diligența necesară la efectuarea manevrei de schimbare a direcției de deplasare, neasigurându-se că aceasta poate fi executată fără riscul producerii unui accident rutier. Ca urmare a conduitei sale necorespunzătoare, a avut loc ciocnirea cu automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** staționat regulamentar, fiind cauzate deteriorări considerabile.

Prin urmare, încălcările constatate ale prevederilor pct.39 subpct.(1) și pct.45 subpct.(1) din Regulamentul circulației rutiere se află în legătură directă de cauzalitate cu producerea accidentului rutier și cu urmarea prejudiciabilă survenită, respectiv deteriorarea considerabilă a vehiculului, ceea ce confirmă întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Mai mult, din analiza înregistrării video administrate la materialele cauzei, rezultă că poziția și traiectoria automobilului de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, confirmă circumstanțele constatate de agentul constatator și demonstrează legătura cauzală dintre manevra efectuată de către BEJAN Elena și producerea accidentului rutier.

Astfel, înregistrarea video coroborată cu celelalte probe administrate în cauză confirmă faptul că BEJAN Elena, în timpul efectuării schimbării direcției de deplasare, nu a manifestat diligența necesară pentru a se asigura că manevra poate fi executată în condiții de siguranță, fapt ce a determinat ciocnirea cu automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****.

11. *Referitor la argumentele recurentei privind pretinsa ilegalitate a înregistrării video administrate în calitate de probă, pe motiv că aceasta ar fi fost obținută prin încălcarea prevederilor Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.*

În primul rând, Colegiul reține că recurenta pornește de la o interpretare eronată a normelor privind protecția datelor cu caracter personal, întrucât simpla existență a unei înregistrări video care surprinde producerea unui eveniment rutier și utilizarea acesteia în cadrul unei proceduri contravenționale nu determină, prin sine, caracterul ilegal al probei.

Or, pentru a constata inadmisibilitatea unei probe, nu este suficientă invocarea abstractă a unor eventuale încălcări ale legislației privind protecția datelor cu caracter personal, ci este necesară demonstrarea unei încălcări concrete, esențiale și relevante a normelor legale, care să afecteze însăși legalitatea obținerii și administrării probei.

În cauza dedusă judecății, recurenta nu a prezentat instanței niciun element probatoriu care ar confirma că înregistrarea video a fost obținută printr-o metodă interzisă de lege, că aceasta a fost falsificată, modificată sau că ar fi fost lipsită de autenticitate. Or, simplele presupuneri și dubii formulate de apărare cu privire la modul de instalare, gestionare sau administrare a sistemului de supraveghere video nu sunt suficiente pentru a înlătura valoarea probatorie a acesteia.

Colegiul penal subliniază că obiectul examinării în prezenta cauză îl constituie legalitatea și temeinicia sancționării contravenționale, iar nu verificarea conformității administrative a activității operatorului sistemului de supraveghere video în raport cu toate obligațiile prevăzute de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

Eventualele aspecte ce țin de obligația operatorului de date cu caracter personal de a respecta cerințele administrative stabilite de legislația specială pot constitui obiectul unei verificări de către autoritatea competentă în domeniul protecției datelor, însă acestea nu conduc automat la concluzia că informația obținută prin intermediul unui sistem de supraveghere video este lipsită de orice valoare probatorie într-o procedură contravențională.

Mai mult, scopul prelucrării datelor în speță a fost unul legitim și determinat de necesitatea stabilirii circumstanțelor producerii unui accident rutier, identificării persoanei responsabile și asigurării respectării normelor de siguranță rutieră. Utilizarea unei asemenea informații într-o procedură contravențională urmărește realizarea unui scop legitim într-o societate democratică, respectiv prevenirea și sancționarea încălcărilor regulilor de circulație rutieră.

Colegiul penal reține că prevederile Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal nu instituie o interdicție absolută privind utilizarea imaginilor video ce conțin date cu caracter personal, ci reglementează condițiile în care asemenea date pot fi colectate, prelucrate și utilizate. Or, protecția datelor cu caracter personal trebuie analizată prin raportare la principiul proporționalității, fiind necesar un echilibru între dreptul persoanei la protecția vieții private și interesul public privind stabilirea adevărului într-o procedură juridică.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că dreptul la respectarea vieții private prevăzut de art.8 din Convenție nu are un caracter absolut,

iar ingerințele pot fi justificate atunci când urmăresc un scop legitim și sunt proporționale cu scopul urmărit.

Totodată, Colegiul penal constată că înregistrarea video nu a constituit unica probă pe care s-a întemeiat concluzia privind vinovăția lui Bejan Elena. Aceasta a fost examinată în coroborare cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, inclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție, declarațiile participanților, procesele-verbale de examinare a vehiculelor și celelalte materiale ale cauzei.

Prin urmare, chiar și în ipoteza existenței unor eventuale deficiențe administrative privind gestionarea sistemului de supraveghere video, recurenta nu a demonstrat că acestea ar fi afectat autenticitatea conținutului înregistrării sau că ar fi împiedicat instanța să stabilească în mod obiectiv circumstanțele producerii accidentului rutier.

Referitor la afirmația recurentei precum că prima instanță nu ar fi analizat temeiul legal al prelucrării datelor cu caracter personal și identitatea operatorului sistemului de supraveghere video, Colegiul penal constată că aceste critici nu sunt de natură să afecteze legalitatea hotărârii atacate. Or, obligația instanței de judecată în cadrul examinării cauzei contravenționale constă în verificarea existenței faptei, vinovăției persoanei și legalității probelor administrate, conform prevederilor Codului contravențional, iar nu în efectuarea unui control administrativ asupra activității operatorului de date cu caracter personal.

În acest context, prima instanță în mod corect a apreciat înregistrarea video prin prisma criteriilor de pertinență, admisibilitate și utilitate, constatând că aceasta reflectă circumstanțe relevante pentru soluționarea cauzei și se coroborează cu celelalte probe administrate.

Astfel, argumentele recurentei privind pretinsa încălcare a Legii nr.133/2011 și lipsa informațiilor privind operatorul de date cu caracter personal reprezintă simple alegații, care nu sunt susținute prin probe obiective și nu sunt suficiente pentru a înlătura valoarea probatorie a înregistrării video.

În consecință, Colegiul penal constată că instanța de fond a apreciat corect materialul probator administrat, inclusiv înregistrarea video, iar concluziile acesteia sunt conforme circumstanțelor stabilite în cauză și normelor legale aplicabile.

Prin urmare, reieșind din cumulul normelor de drept incidente, raportate la circumstanțele de fapt stabilite în cauză și apreciate prin prisma probelor administrate, instanța de judecată constată existența vinovăției lui BEJAN Elena în producerea accidentului rutier, fapt ce a constituit temei pentru atragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, or BEJAN Elena, în calitate de conducător al mijlocului de transport, avea obligația legală de a manifesta prudență sporită și de a se asigura atât înainte, cât și în momentul efectuării manevrei de schimbare a direcției de deplasare, astfel încât aceasta să nu creeze obstacole sau pericole pentru ceilalți participanți la trafic. Nerespectarea acestei obligații a determinat producerea evenimentului rutier și cauzarea deteriorărilor considerabile vehiculului de marca „*****”, fapt ce confirmă întrunirea elementelor constitutive ale contravenției imputate.

12. Astfel, art.242 alin.(2) Cod contravențional, prevede sancțiune pentru *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri.*

Cu referire la contravenția prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional al Republicii Moldova, urmează a fi relatat că aceasta presupune existenta următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute la art.242 alin.(2) Cod contravențional, î-l formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional are următoarea structură:1) ***fapta prejudiciabilă*** care constă în acțiunea sau în inacțiunea de *încălcare a regulilor de securitate a circulației* sau de exploatare a mijloacelor de transport; 2) ***urmările prejudiciabile*** care se exprimă în *vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor*, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri; 3) ***legătura de cauzalitate*** dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) ***mijlocul de săvârșire*** a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport.

În acest context, urmează a fi relevat că în virtutea art.2 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din data de 07.06.2007, siguranță a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la trafic împotriva accidentelor şi consecințelor acestora.

Raportând normele juridice enunțate la circumstanțele de fapt stabilite în cauză, Colegiul penal constată că în acțiunile lui BEJAN Elena sunt întrunite elementele laturii obiective ale contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, *fapta prejudiciabilă* se manifestă prin încălcarea prevederilor pct.39 subpct.(1) și pct.45 subpct.(1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, constând în aceea că, conducând automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, BEJAN Elena a efectuat schimbarea direcției de deplasare fără a se asigura că manevra poate fi executată în condiții de siguranță, fapt care a determinat ciocnirea cu automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** parcat de către CUȘNIR Stela.

Urmarea prejudiciabilă constă în deteriorarea considerabilă a vehiculului de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** iar între încălcarea regulilor de circulație rutieră de către BEJAN Elena și prejudiciul produs există o legătură directă de cauzalitate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional sunt întrunite în prezenta cauză. Totodată, Colegiul reține că înregistrarea video administrată la materialele cauzei constituie un mijloc de probă relevant, aceasta reflectând poziționarea vehiculelor la momentul producerii evenimentului rutier, configurația locului accidentului, precum și consecințele materiale produse asupra ambelor autovehicule implicate, respectiv „*****” și „*****”. Astfel, înregistrarea video coroborată cu celelalte probe administrate în cauză confirmă circumstanțele stabilite de agentul constatator și susține concluzia privind existența faptei contravenționale și vinovăția lui BEJAN Elena.

Astfel, cercetând complet și nemijlocit, în ansamblul și interconexiunea lor, declarațiile contravenientei și ale victimei, înscrisurile administrate, explicațiile părților, în raport cu prevederile legale incidente și normele Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, Colegiul penal a analizat probele administrate

prin prisma pertinenței, concludenții, utilității și veridicității acestora, apreciindu-le în ansamblu sub aspectul coroborării lor.

Deși recurenta pledează nevinovată, invocând că fapta contravențională nu a fost demonstrată, instanța de recurs constată că vinovăția lui BEJAN Elena în comiterea faptei imputate de agentul constatator este dovedită prin cumulul probelor administrate în cauză, aceasta constând în nerespectarea, în calitate de conducător auto, a prevederilor pct.39 subpct.(1) și pct.45 subpct.(1) din Regulamentul circulației rutiere, fapt ce a determinat producerea accidentului rutier și deteriorarea considerabilă a vehiculului.

Instanța de fond a apreciat corect probele administrate și a ținut cont de prevederile art.457-458 Cod contravențional, care impun examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu stabilirea tuturor circumstanțelor relevante pentru soluționarea justă a cauzei. În mod întemeiat aceasta a concluzionat că actele procesuale întocmite în privința lui BEJAN Elena sunt legale, iar acuzația formulată de agentul constatator este confirmată prin probe pertinente, concludente, admisibile și utile.

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, urmând să stabilească atât împrejurările care confirmă vinovăția persoanei, cât și cele care o pot exonera de răspundere, precum și eventualele circumstanțe atenuante sau agravante*. Această obligație procesuală determină faptul că sarcina inițială a probării faptei contravenționale revine agentului constatator, iar în situația în care acesta prezintă probe suficiente și verosimile privind existența faptei și vinovăția persoanei, persoana sancționată are dreptul și posibilitatea de a prezenta probe în vederea răsturnării acestor constatări.

În prezenta cauză, Colegiul penal a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024 și a deciziei de sancționare, constatând că acestea se întemeiază pe probe legal administrate și suficiente pentru confirmarea situației de fapt reținute.

Colegiul penal menține concluzia instanței de fond potrivit căreia constatările agentului constatator privind vinovăția lui BEJAN Elena în comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional sunt întemeiate, iar acuzația formulată se bazează pe probe certe și concludente. Materialele cauzei conțin suficiente elemente probatorii care confirmă fapta imputată și demonstrează îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de a proba vinovăția persoanei sancționate. Or, probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de Codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului, stabilirea vinovăției și elucidarea altor împrejurări importante pentru soluționarea justă a cauzei.

13. Cu referire la argumentul recurentei potrivit căruia Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 mai 2025 nu ar conține motivele respingerii contestației și nu ar analiza probele prin prisma argumentelor formulate, Colegiul penal constată că acesta este neîntemeiat

Astfel, instanța de fond a examinat nemijlocit și în mod complet probele administrate în cauză, inclusiv declarațiile contravenientei și ale victimei, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024, înregistrarea video, precum și

celelalte mijloace de probă anexate la materialele cauzei contravenționale. Aprecierea probelor a fost efectuată cu respectarea prevederilor art.458 și art.462 Cod contravențional, care obligă instanța să stabilească caracterul veridic al faptei imputate, să examineze toate circumstanțele relevante și să ofere o motivare corespunzătoare soluției adoptate.

Prin urmare, afirmația recurentei privind lipsa unei motivări suficiente a hotărârii atacate nu corespunde realității, întrucât instanța de fond a analizat argumentele apărării și a expus motivele pentru care acestea nu pot fi reținute. În consecință, cumulul probelor administrate și apreciate în coroborare cu circumstanțele de fapt ale cauzei demonstrează fără echivoc vinovăția lui BEJAN Elena în săvârșirea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Totodată, Colegiul penal reține că procesul-verbal cu privire la contravenție beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate, în măsura în care a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale și conține constatările personale ale agentului constatator, precum și date rezultate din probele administrate. Această prezumție nu are un caracter absolut, putând fi răsturnată prin administrarea unor probe contrare. Însă, în cauza de față, recurenta nu a prezentat probe suficiente și pertinente care să înlăture constatările agentului constatator sau concluziile instanței de fond.

Mai mult, lui BEJAN Elena i-a fost asigurat dreptul la apărare, aceasta având posibilitatea de a formula obiecții la întocmirea procesului-verbal, de a prezenta probe și de a contesta actele procesuale emise în privința sa. Faptul că aceasta a semnat procesul-verbal cu privire la contravenție confirmă că i-au fost aduse la cunoștință conținutul acestuia și drepturile procesuale. Prin urmare, Colegiul penal constată că acțiunile lui BEJAN Elena au fost corect încadrate juridic în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, întrucât aceasta, în calitate de conducător al vehiculului, a încălcat regulile de circulație rutieră, fapt soldat cu deteriorarea considerabilă a vehiculului.

Colegiul penal reține că prezumțiile de fapt și de drept sunt admisibile în cadrul procedurilor judiciare și nu contravin prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului, în măsura în care sunt aplicate în limite rezonabile și cu respectarea dreptului la apărare. În speță, scopul urmărit prin aplicarea răspunderii contravenționale îl constituie asigurarea respectării regulilor de circulație rutieră și prevenirea unor noi încălcări, protejând astfel siguranța tuturor participanților la trafic.

În aceste condiții, analizând fiecare probă în parte și în ansamblul lor, Colegiul penal constată că acestea se coroborează reciproc, se completează și confirmă în mod cert existența faptei contravenționale și vinovăția lui BEJAN Elena.

Astfel, agentul constatator a demonstrat situația de fapt prin probele administrate la dosar, iar întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție a fost realizată cu respectarea prevederilor legale. Prin urmare, constatările consemnate în acesta beneficiază de prezumția simplă de veridicitate, care nu a fost răsturnată prin probe contrare în prezenta cauză.

14. Referitor la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul penal constată că aceasta a fost stabilită cu respectarea prevederilor art.30 alin.(2) Cod contravențional și în limitele sancțiunii prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, în redacția în vigoare la momentul comiterii faptei.

Astfel, agentul constatator a aplicat sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale, echivalentul a 1 200 lei, precum și sancțiunea complementară sub formă de 6 puncte de penalizare, cuantumul acesteia fiind stabilit în limitele prevăzute de norma contravențională specială. Colegiul penal reține că aplicarea sancțiunii nu a avut un caracter abuziv, ci a fost determinată de constatarea vinovăției lui BEJAN Elena în săvârșirea faptei contravenționale descrise în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024.

Totodată, instanța de recurs nu a identificat existența unor circumstanțe prevăzute de art.441 Cod contravențional care ar înlătura răspunderea contravențională a persoanei sancționate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază sancțiunea aplicată ca fiind una echitabilă și proporțională în raport cu natura și gradul prejudiciabil al contravenției săvârșite, precum și cu circumstanțele cauzei, aceasta fiind aptă să asigure atingerea scopului prevăzut de lege, respectiv restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii unor noi contravenții atât de către persoana sancționată, cât și de către alte persoane.

În aceste condiții, instanța de recurs constată că recurenta nu a combătut prin probe pertinente și verosimile materialul probator administrat în cauză și nu a prezentat argumente de natură să creeze dubii rezonabile cu privire la vinovăția lui BEJAN Elena. Dimpotrivă, probele administrate au fost obținute și cercetate cu respectarea prevederilor legale, fiind suficiente, pertinente și concludente pentru confirmarea faptului comiterii contravenției imputate.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele judecătorești sunt obligate să motiveze soluțiile adoptate, oferind un răspuns adecvat argumentelor esențiale formulate de părți. Lipsa unei motivări corespunzătoare poate constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în situația în care instanța omite să examineze aspecte decisive pentru soluționarea cauzei (*Ruiz Torija împotriva Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon împotriva Franței (nr.2), decizia din 15.12.2001; Boldea împotriva României, 15.02.2007, §30*).

În speță, Colegiul penal constată că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, indicând circumstanțele de fapt stabilite, probele pe care și-a întemeiat concluziile și norma contravențională aplicată. Or, în situația în care instanța de fond și-a motivat soluția prin indicarea concretă a împrejurărilor care confirmă sau infirmă acuzația formulată, permițând părților exercitarea efectivă a drepturilor procesuale, instanța de recurs poate, în principiu, să-și însușească argumentele primei instanțe (Garcia Ruiz împotriva Spaniei).

Colegiul penal apreciază că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea prevederilor art.457-458 Cod contravențional, stabilind toate circumstanțele relevante pentru soluționarea justă a cauzei. Potrivit art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor de recurs prevăzute de lege și invocate de recurent, urmând să verifice existența eventualelor erori de drept admise de instanța de fond. În conformitate cu art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești pot fi atacate cu recurs în scopul reparării erorilor de drept prevăzute de această normă. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs și conținutul hotărârii contestate,

Colegiul penal nu constată existența unor asemenea erori de drept care ar impune casarea soluției pronunțate.

Astfel, hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 mai 2025 cuprinde circumstanțele constatate, analiza probelor administrate, norma contravențională aplicată și argumentele care au fundamentat soluția adoptată, fiind pronunțată cu respectarea prevederilor art.462 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că instanța de fond nu a admis încălcări sau abateri de la normele de drept procesual ori material, iar argumentele invocate de recurent nu sunt susținute prin probe obiective și nu demonstrează existența unor temeiuri legale pentru casarea hotărârii atacate. Totodată, argumentele formulate de apărare în susținerea cererii de recurs reprezintă, în esență, o reiterare a poziției expuse anterior în fața instanței de fond și nu sunt confirmate prin probe pertinente și concludente care să răstoarne concluziile instanței inferioare.

Instanța de recurs subliniază că recursul declarat nu conține argumente care să se încadreze în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional, fiind exprimat, în principal, dezacordul cu soluția adoptată, fără indicarea unor erori concrete de drept care ar afecta legalitatea hotărârii. În acest context, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza în limitele motivelor invocate, având posibilitatea de a analiza și alte temeiuri doar în măsura în care acestea există și fără agravarea situației contravenientului. În prezenta cauză, asemenea circumstanțe nu au fost constatate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că hotărârea instanței de fond conține o motivare suficientă și corespunde exigențelor art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când instanța de fond și-a motivat soluția prin examinarea argumentelor esențiale și indicarea împrejurărilor care au determinat concluzia adoptată, instanța de control judiciar poate să-și însușească raționamentul acesteia, fără a fi necesară o reevaluare integrală a tuturor aspectelor deja examinate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BEJAN Elena, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3956/2024 din 05 mai 2025, fără modificări.

15. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de persoana în privința căruia a fost pornită cauza contravențională BEJAN Elena împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-3956/2024 din 05 mai 2025, în cauza contravențională intentată la contestația înaintată de BEJAN Elena, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 443653 din 01 octombrie 2024, adoptate în privința lui **BEJAN Elena** în temeiul art.242 alin.(2) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI